

STŘÍPKY MINULOSTI

nepravidelná příloha Cvrčovického ZPRAVODAJE

4. června 2013

zdarma

Číslo IV

Z knihy : Houska a bílé kafe od Stanislava Plecitého.

Citronka a židle - pozor na ně

Hned tady vedle, za tím selským špejcharem, mezi ním a hospodou, je tajemná úzká hospodská ulička a samotná hospoda U Klimendů.

Před hospodou je menší, no, snad terasa, trošku k silnici, která má sloupky z cihel a mezi nimi vždycky dvě silné železné trubky jako zábradlí. Na těch trubkách my kluci rádi sedíme, a to si potom připadáme jako vrabci na drátě. Když ještě k tomu máme koupenu limonádu, my říkáme, když ji kupujeme, že chceme „citronku“, tak to si potom sedneme na ten klandr, zadkem na tu horní trubku a nohy pěkně opřít o tu spodní.

Otevřeme takový ten drátěný, pérkový a porcelánový špuntík, po otevření ta „citronka“ vždycky trochu vyšumí, někdy až na ruku, ale pak už jenom popijíme jako baroni. Hodně si to užíváme, blbneme a předvádíme se, hlavně, když jsou někdy okolo holky.

V uličce vedle hospody už někteří kluci zkouší i cigáro. Z naší party snad ještě nikdo, já tedy ne, ale ti trochu jenom málo starší tu cigaretu už žmoulají. Čoudí a myslí si, jak jsou velcí.

Já si tedy myslím, že jim bude jenom špatně. Musel jsem to jednou zkusit i já, jinak to nešlo, protože to byla Bukovská kuřácká zkouška, ale mě to vůbec nechutná. Je po zkoušce a nekouřím!

No ale v hospodě kluci ty cigarety klidně koupí, pan hostinský, ten s tím žádné cavyky nedělá, když chceš chlapce kouřit, tak zaplať a špatně ti potom bude jen a jen za tvoje peníze.

Někdy z toho má i legraci, ví moc dobře, jak to dopadne, když byl jako my, sám to poznal. Určitě jo.

V uličce, skoro na jejím konci, blíž k zahradě, jsou u zdi srovnané skládací židle a stoly. Z těch židlí se dá udělat šikovní barikáda nebo překážka proti soupeři při našich vymyšlených bojích. Kdo takových skládacích židlí na barikádu má víc, může tu bitvu i vyhrát. No tak hurá, všichni běžíme pro židle. Židle se založila a uskřípla mě prst, prsteníček, akorát u nehtu. Ouvej, ouvej, sykám bolestí. Možná už ani nesykám, ale už spíš brečím, ouvej, ouvej, bolí mě to čím dál víc. Prst mám roztržený, krev mi teče, jak se říká, jako z vola a bolí to jako čert.

Tak co s tím?

Je okamžité po boji o židle, kluci jsou u mě hned, protože zranění soupeře se respektuje, docela určitě taky proto, že mi teče krev.

Nemělo se to vůbec stát, je to naše blbost tahat se o ty židle, no velká blbost.

Já jdu hned domů na ošetření a zavázání a kluci si budou asi hrát jinou hru, ale už bez židlí, to si teda myslím a docela určitě beze mne.

Jsem zraněný a tak jsem mimo hru.

Stalo se to jenom náhodou, ale stejně to bolí.

MIMOŘÁDNÁ REPORTÁŽ

Cvrčovického ZPRAVODAJE věnovaná
Oslavě dětského dne a otevření nového dětského hřiště

Takto vypadal prostor nového dětského hřiště po dlouhé roky - park se vzrostlými stromy, z nichž některé již začínaly být nebezpečné, jedinými herními prvky byly staré zakopané pneumatiky, které si

možná pamatují už rodiče dětí, které dnes chodí do MŠ.

Tento prostor se stal výzvou, abychom se pokusili zde vybudovat hezké, moderní a bezpečné hřiště pro všechny děti.

OHLÉDNUTÍ ZA OSLAVOU MDD

Oslava MDD, která se uskutečnila v sobotu 25. května, měla být pověstným zlatým hřebem akcí první poloviny letošního roku. Přípravy a plánování probíhaly již od počátku roku, ať se jednalo o zvolení termínu (s ohledem na odjezd žáků prvního stupně na školu v přírodě), objednání skákacích atrakcí, domluvení stánku apod. Dále přes vymyšlení celkové strategie her a úkolů pro děti až po mohutný finiš výstavby nového hřiště. Ještě v pondělí před sobotní oslavou stály v prostoru hřiště pouze stromy.

Jakmile nastoupila montážní firma a všechny ostatní „práce“ na přípravách běžely jako na drátkách, nastoupila obava poslední – výhled počasí. A to si v lednu, kdy se vše plánovalo, opravdu nevybereme.

Do poslední chvíle jsme zůstali optimističtí a věřili jsme, že to dobře dopadne.

A nebyli jsme sami.

Na zahájení se přišli podívat nejen rodiče s dětmi, ale i dospěláci, kteří mají zájem o dění v obci. Chvilku před plánovaným začátkem to přišlo. Nebe se zatáhlo a počasí ukázalo, kdo je v plánování pánem.

Po chvíli čekání a váhání pan starosta předal symbolický klíč od hřiště pirátovi a nastala situace, která mě naprosto ohromila.

Děti v pláštěnkách a s deštníky se nadšeně vrhly na nové hřiště, na všechny atrakce a bylo jim zcela jedno, jestli a jak moc prší, nebo jaká je zima. Po necelé hodině „přešlapování na místě“ se ukázalo sluníčko a konečně jsme mohli zabavit děti připravenými soutěžemi o ceny.

Děti chvíli zkoušely soutěžit, chvíli si užívaly na skákacích atrakcích, chvíli na hřišti. Původně byla připravena ještě ukázka zvířat a přírodovědy od přátel z AVESu, ale vzhledem k počasí se s námi po zhodnocení situace předčasně rozloučili.

I přes zhoršené podmínky se nakonec akce vydařila, děti odcházely nadšené a hlavně s vědomím, že konečně mají to „své“ hřiště, kde se mohou potkat s kamarády a vybit přebytečnou energií. A že prázdniny v naší obci už nemusí být jenom nuda.

Příznávám, že toto ohlédnutí je osobní a dovoluji si ještě poděkovat všem, kdo se na celé přípravě obětavě podíleli – ať to byli členové zastupitelstva, pan Kopecký a jeho obrovské nasazení při závěrečném úklidu hřiště, nebo sponzoři, bez kterých by to nebylo tak snadné.

A můj největší dík patří dětem za jejich nadšení z nového hřiště, které bylo největší odměnou pro nás všechny. A nemusíte se bát, již nyní plánujeme podzimní a zimní akce :o) První informace by měly být již v příštím vydání Zpravodaje. Budeme se těšit na další setkání.

Za zastupitelstvo obce Hana Klímová

PRO ZÁBAVU

8				4				1
			5	8	2	7		3
2	7	6		9			5	
	9	5						
7			4	2	1			5
						3	1	
	4			6		1	8	7
9		7	2	1	4			
3				7				9